

ชื่อเรื่อง ผลการศึกษาภาวะสุขภาพของสามเณรโรงเรียนพระปริยัติธรรมแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง ศรีสะเกษ
เจ้าของผลงาน กุสุมา มีศิลป์, พรพรา เต็บจันทิก, กิ่งแก้ว ที่จันทิก กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศรีสะเกษ

บทนำและวัตถุประสงค์ สามเณรเป็นบุคคลสำคัญของสถาบันพระพุทธศาสนา มีความสำคัญยิ่งในการจรจรโลงพระศาสนาและจิตใจของประชาชนชาวไทย ในช่วงเวลาที่ผ่านมาสามเณรเป็นกลุ่มที่มีโอกาสเข้าถึงระบบบริการสุขภาพน้อยและขาดการส่งเสริมป้องกันสุขภาพ เนื่องจากต้องปฏิบัติศาสนากิจประจำวัน เผชิญกับความเครียดต่างๆ จากการเรียนและครอบครัว จึงเป็นสาเหตุทำให้สามเณรส่วนใหญ่มีปัญหาด้านสุขภาพและส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ทำให้การเจริญเติบโตและพัฒนาการไม่สมวัย เสี่ยงต่อโรคเรื้อรังต่างๆ และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพของสามเณรโรงเรียนพระปริยัติธรรมแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ สามเณรโรงเรียนพระปริยัติธรรม (วัดเจียงอีศรีมงคลวราราม) ภาคเรียนที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๑-๖ จำนวน ๑๒๙ คน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตรวจสุขภาพร่างกาย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การจัดกลุ่มสุขภาพ

ผลการศึกษา พบว่า สามเณรส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๑ ร้อยละ ๓๑.๑ มีอายุเฉลี่ย ๑๕ ปี อายุต่ำสุด ๑๒ ปี อายุมากที่สุด ๓๓ ปี จากการประเมินการเจริญเติบโต พบว่า ภาวะโภชนาการจำแนกตามส่วนสูงเทียบเกณฑ์อายุ ส่วนใหญ่อยู่ตามเกณฑ์ ร้อยละ ๘๑.๔ อยู่ในเกณฑ์เตี้ยและค่อนข้างเตี้ย ร้อยละ ๗.๘ (เกินเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๕) ภาวะโภชนาการจำแนกตามน้ำหนักเทียบส่วนสูง ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์สมส่วน ร้อยละ ๖๙.๐ อยู่ในเกณฑ์ท้วม ร้อยละ ๘.๕ และเริ่มอ้วนถึงอ้วน ร้อยละ ๑๕.๕ (เกินเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๑๐) ผลตรวจภาวะสุขภาพร่างกาย พบว่า มีปัญหาด้านฟันผุ มากที่สุด ร้อยละ ๖๕.๑ รองลงมา คือ เหนียงอักเสบ และภาวะเสี่ยงความดันโลหิตสูง ร้อยละ ๖๐.๕ และ ๓๕.๗ ตามลำดับ

สรุปและข้อเสนอแนะ ภาวะสุขภาพสามเณร ยังพบปัญหาด้านการเจริญเติบโต โดยเฉพาะภาวะเตี้ย และภาวะอ้วน ที่เกินเกณฑ์ที่กำหนด และปัญหาสุขภาพในช่องปากอีกด้วย ดังนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันควบคุมโรค โดยบูรณาการความร่วมมือการมีส่วนร่วมจากฝ่ายสาธารณสุขและฝ่ายสำนักงานพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งร่วมติดตามประเมินผลเป็นระยะอย่างน้อย ๑ ปี เพื่อให้ทราบแนวโน้มภาวะสุขภาพร่างกายของสามเณร และพัฒนาให้เกิดระบบเฝ้าระวังภาวะสุขภาพของสามเณรอย่างยั่งยืนต่อไป